

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-2142/2019-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvjestitelja i Dubravke Srećec-Fletko članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača JASENKE DOLINŠEK iz Luča, Vladimira Nazora 1 B, OIB: 89697083412, odlučujući o žalbi vjerovnika TELE2 d. o. o. iz Zagreba, Josipa Marohnića 1, OIB: 70133616033, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Sučiću, odvjetniku iz Zagreba izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Belom Manastiru poslovni broj 42 Sp-1728/2019-7 od 23. kolovoza 2019. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 08. siječnja 2020. godine,

r i j e š i o j e

I Odbija se žalba vjerovnika Tele2 d. o. o. iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Belom Manastiru poslovni broj 42 Sp-1728/2019-7 od 23. kolovoza 2019. godine.

II Odbija se zahtjev vjerovnika Tele2 d. o. o. iz Zagreba za naknadu troškova žalbenog postupka.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Jasenke Dolinšek iz Luča, Vladimira Nazora 1 B, OIB: 89697083412 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike pobliže naznačene u toj točki izreke.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Tele2 d. o. o. iz Zagreba (u nastavku teksta: vjerovnik), i to iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača

(“Narodne novine” br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona (“Narodne novine” br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da postoji proturječnost između onoga što se u razlozima pobijanog rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava, pa da je time počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

Nadalje ističe da je cilj ZSP-a omogućavanje potrošaču da izvrši svoju obvezu prema vjerovniku u skladu s mogućnostima, a da je pobijano rješenje doneseno protivno odredbi članka 2. tog Zakona.

Vjerovnik navodi kako je iz obrazloženja pobijanog rješenja vidljivo da potrošač nije dostavio očitovanje o suglasnosti za provođenje ovog postupka, niti je dostavio popis imovine, a da je sud prvog stupnja na temelju toga utvrdio kako je isti suglasan s provođenjem jednostavnog postupka stečaja potrošača i da nema imovine, i to bez da je proveo postupak provjere propisan odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a, pri čemu je nejasno na koji je točno način utvrdio kako potrošač nema pokretnine niti drugu vrijedniju imovinu koja bi prelazila iznos od 10.000,00 kuna, a da je sud u tu svrhu propustio angažirati sudskog ovršitelja, procjenitelja ili posebnog vještaka koji bi utvrdio vrijednost potrošačevih pokretnina i prava.

Osim toga, navodi kako iz obrazloženja pobijanog rješenja ne proizlazi da je sud ulazio u ispitivanje poštenja potrošača, a da je isti kupio od žalitelja skupi mobilni uređaj po povlaštenoj cijeni i uz otplatu na rate, uz ugovoreno korištenje komunikacijskih usluga po povoljnijoj cijeni, te se obvezao biti njegov korisnik 24 mjeseca, iako je unaprijed znao da neće moći podmirivati obveze preuzete ugovorom, pa da se isti ne može smatrati poštenim u smislu odredaba ZSP-a.

Vjerovnik navodi kako je nelogično i životno neuvjerljivo da bi vjerovnici na dnevnoj bazi pratili objave na e-oglasnoj ploči suda, te se na taj način uključivali u postupke.

Stoga smatra da nije bilo mjesta donošenju pobijanog rješenja, pa predlaže da se ono preinači, ili da se ta odluka ukine i predmet vrati istom sudu na ponovan postupak, s time da potražuje troškove postupka po žalbi.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela dana 19. ožujka 2019. godine prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, koji se u zakonskom roku nije očitovao da li je suglasan s provedbom ovog postupka, niti je dostavio popis svoje imovine, pa da se smatra da je s istim suglasan, kao i da je izjavio kako nema imovine iz koje se mogu namirivati njegovi vjerovnici.

Na temelju uvida u podatke iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija (u nastavku teksta: Očevidnik) utvrđuje da potrošač ima u razdoblju duljem od tri godine evidentirane tražbine radi prisilnog ostvarenja prema osnovama za plaćanje i u odnosu na vjerovnike naznačene u izreci koje ukupno iznose 3.467,70 kuna na ime glavnice, te da isti nema imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, odnosno da je vrijednost te imovine manja od 10.000,00 kuna, a da vjerovnici u povodu poziva iz oglasa od 22. ožujka 2019. godine objavljenog na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova

nisu obavijestili sud o postojanju neke druge njegove imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, niti su osporili popis imovine potrošača.

Iz navedenih razloga pozivom na odredbe članka 79.a stavak 2., 79.c stavak 3. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučuje kao u izreci pobijanog rješenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijanog rješenja nije počinjena neka od tih povreda, pa tako niti ona propisana odredbom članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, jer navedena odluka nema postupovnih nedostataka na koje ukazuje vjerovnik, te se u svemu može ispitati.

Pravilno je prvostupanjski sud na temelju podataka iz Očevidnika utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane odredbama ZSP-a, jer je iz sadržaja Očevidnika razvidno da je na dan otvaranja ovog postupka bilo evidentirano više neizvršenih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbina u iznosu do 20.000,00 kuna s osnova glavnice, te da je razdoblje u kojem je potrošač imao evidentirane neizvršene osnove za plaćanje neprekinuto trajalo duže od tri godine (članak 79. a stavak 1. i 2. ZSP-a).

Isto tako, pravilno je u skladu s odredbom članka 79. f stavak 2. ZSP-a utvrđeno da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kuna.

Naime, u vezi toga valja navesti kako je prvostupanjski sud na navedene okolnosti pravilno u skladu s potonjom odredbom ZSP-a izvršio uvid u podatke koje mu je dostavila Financijska agencija, pri čemu protivno žalbenim navodima vjerovnika nije na okolnosti potrošačeve imovine i njegovih raspolaganja u posljednje tri godine trebao vršiti dodatnu provjeru putem sudskog ovršitelja, procjenitelja, posebnog vještaka ili na neki drugi način.

S obzirom na navedeno, te okolnost da žalitelj tijekom postupka nije tvrdio ni dokazao (po pozivu suda nije osporio imovinu potrošača u smislu odredbe članka 79. f stavak 1. točka 3. ZPP-a) da potrošač ima imovinu iz koje bi se namirila tražbina vjerovnika, odnosno da je raspolagao svojom imovinom u posljednje tri godine prije otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača, a teret dokaza te tvrdnje u situaciji kada iz provjere koju je pravilno izvršio sud prvog stupnja to ne proizlazi bio bi na žalitelju, neosnovano vjerovnik ukazuje na navodno nepoštenje potrošača.

Pri tome okolnost da bi potrošač kupio od vjerovnika skupi mobilni uređaj po povlaštenoj cijeni i uz otplatu na rate, uz ugovoreno korištenje komunikacijskih usluga po povoljnijoj cijeni, te se obvezao biti njegov korisnik 24 mjeseca, ne znači sama po sebi da je potrošač unaprijed znao da neće moći podmirivati ugovorom preuzete obveze prema vjerovniku, pa da bi to ukazivalo na njegovo nepoštenje.

S obzirom na opisana utvrđenja, pravilno je prvostupanjski sud u skladu s odredbom članka 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučio kao u izreci pobijanog rješenja, pa su u tom smislu za odluku o žalbi bez značaja preostali žalbeni navodi.

Iz navedenih razloga valjalo je žalbu vjerovnika odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijano rješenje, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

Budući da vjerovnik nije uspio u žalbenom postupku, to mu u smislu odredbe članka 154. stavak 1. ZPP-a ne pripada pravo na naknadu troškova tog postupka, pa je odlučeno kao u točki II izreke ovog rješenja.

U Rijeci, 8. siječnja 2020.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Brankica Malnar

Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Belom Manastiru
Vraćamo vam spis s pet (5) istovjetnih primjeraka odluke suda drugog stupnja.

Broj zapisa: **17892-e7fea**

Kontrolni broj: **035b5-ca74e-0700d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.